

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

ח' אייר תשפ"ו • גליון 416 • פרשת אחרי מות-קדושים

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:24	19:50	18:49	בני ברק
20:27	19:48	18:34	ירושלים
20:26	19:50	18:43	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

מרום המעלות לתחתית

כיצד עם ישראל שהיה בדרגה עליונה ביותר ירד בחטא העגל לתחתית המדרגות?

כבוד הבריות

לצד ההכנה לקבלת התורה, כולנו יודעים שימי ספירת העומר הם ימי אבל וכאב, בהם אסור להינשא ולשמוע כלי שיר, מתוך צער על האובדן הגדול בפטירת 24,000 מתלמידי רבי עקיבא בימים אלו. קשה עד בלתי אפשרי לתאר לעצמנו את גודל התרגדיה, כ-24,000 תנאים קדושים הולכים לעולמם בזה אחר זה...

וכשאנו מנסים לעכל את גודל האסון, עולה שאלה שיש לדון בה: חז"ל מגלים לנו, כי הם הסתלקו בעקבות העובדה שלא נהגו כבוד זה בזה. כלומר, זה לא שהם גזלו חליה, אפילו לא כתוב שהם פגעו או ציערו זה את זה. בדברי חז"ל כלל לא מוזכר כי עשו משהו במו ידיהם, מוזכר רק מה לא עשו: הם פשוט לא נהגו כבוד אחד בשני!

ואז צצה תמיהה רבתי: האומנם? וכי רק בגלל שלא נהגו כבוד זה בזה – נגזרה עליהם גזירת כליה כה קשה? וכי רק בשל מניעת יחס מעריך איש לזולתו – חווה העם היהודי את אחד האובדנים הקשים בתולדותיו?

אלא, שכאן מאלפים אותנו רבותינו חכמה בינה ודעת, וחושפים בפנינו מידע דרמטי אודות משמעות המושג 'כבוד'. אכן, ישנו כבוד מגונה, כזה שיש להימנע ולברוח ממנו ככל האפשר. אולם לצד זאת, יש יחס מכבד בסיסי ונדרש, שהוא צורך חיים מהותי, ובלעדיו – יתקשה האדם להתקיים, ממש כך.

כדי שאדם יחיה, יתפתח ויצליח – המינימום של כבוד אנושי כלפיו הוא צורך חיים בסיסי, חמצן ממש, כמו מים לנפש צמיאה, כמו אוויר לנשימה במערה חנוקה. כל בני האדם החיים בעולמנו זקוקים לכך שיכבדו אותם מעט, שיכירו בהם, שיעניקו להם תחושה שיש להם ערך, שהם ברי חשיבות, שהעולם לא היה מושלם בלעדיהם. זהו צורך אנושי בסיסי, וכשהוא ניטל – ניטל בלון החמצן המחיה את האדם, נשמטת הקרקע תחת יכולתו לגדול ולצמוח! (הרב אשר קובלסקי)

איך יתכן דבר כזה?! העבירה הכי חמורה בתורה הרי העובד ע"ז חייב סקילה, וכאילו כופר בכל התורה כולה, העובד ע"ז הוא מומר לכל התורה כולה ודין עבודה זרה יהרג ואל יעבור. איך יתכן, שמרום מעלתם ועוצמת דרגתם נפלו לכזה חטא חמור בבת אחת?! והרי חז"ל הקדושים אומרים "כך דרכו של יצר הרע, היום – אומר לו עשה כך, ולמחר – אומר לו עשה כך, עד שאומר לו לך עבוד עבודה זרה" דרכו של יצר הרע איננה להחטיא את האדם בבת אחת, זה לא ילך לו, יבוא היצר לאדם ויגיד לו לחלל שבת, רח"ל, הוא ישמע לו? לא ולא! אבל אם יאמר לו לזלזל במנהג קל, אח"כ עוד מנהג ועוד מצוה ועוד עבירה, עד שמגיע לחמורה שבחמורות!

חילונים – לא נעשו חילונים בבת אחת, בהדרגה הם ירדו, עוד קצת עוד קצת, וגם היום ממשיכים לרדת. מה שלבשו שנה שעברה צנוע לעומת מה שלובשים השנה, ומי שהיתה לובשת לפני חמישים שנה את מה שלובשת היום היו כולם מוחים בה על הפריצות אבל ככה זה מתרגלים עוד קצת, עוד קצת, עד שכבר לא שמים לב להבדל. ירדו טיפה, והתרגלו, ירדו עוד טיפה והתרגלו. במדרגות. כך דרכו של יצה"ר היום אומר לך עשה כך ולמחר אומר לך עשה כך, עד שאומר לו לך עבוד עבודה זרה. אם כן, איך עם ישראל שכבר הגיעו לדרגות כל כך גדולות איך יתכן שהיצר הפילס במכה אחת, בבת אחת, שיעבדו עבודה זרה.

התשובה היא, שאכן כך, באמת יצר הרע אינו יכול להפיל את האדם בבת אחת, הוא לא יכול. כשעם ישראל יצאו ממצרים כתוב בהם 'וגם ערב רב עלה איתם' תערובת של כל מיני גויים, והם החטיאו את עם ישראל במדבר בכל החטאים שחטאו. ולכן שימו לב, בחטא העגל לא כתוב "אלה אלהינו ישראל" אלא "אלה אלהינו ישראל" כך אמרו הערב רב לעם ישראל אלה אלהינו. ואם כן, כל הכללים שאמרנו שחז"ל אומרים שאדם לא יכול ליפול בבת אחת, כך היא דרכו "של יצר הרע" היצר הולך בהדרגה, אבל חברה רעה – היצר שבחץ – בזה אין את הכללים הללו, השפעה של חברה רעה כל כך חזקה עד שיכולה להפיל את האדם בבת אחת! ברגע אחד!

צריך להתחזק בימים האלו בתורה ומוסר ורק כך נגיע למתן תורה מתוך קדושה וטהרה! שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אנחנו נמצאים כיום בעיצומם של ימים קדושים וטהורים, ימי ספירת העומר, צועדים לקראת חג השבועות – לקבלת התורה. אלו ימים גדולים.

עם ישראל במצרים, ירדו למ"ט שערי טומאה, עד שהוציא אותם הקב"ה גוי מקרב גוי, כל יום מיציאת מצרים ועד מעמד הר סיני, יצאו משער טומאה אחד ונכנסו כנגדו לשער קדושה. ולמה? התורה קודש קדשים, הלא כה דברי כאש נאום ה', לא שייך לקבל תורה הק' בתוך טומאה, חייבים להתקדש! הלומד תורה – דבק בקוב"ה, כי אורייתא וקוב"ה חד, אמר הקב"ה קדושים תהיו כי קדוש אני מה אני קדוש אף משרתי קדושים אי אפשר להתדבק בתורה – בקוב"ה מתוך טומאה.

האור החיים הקדוש אומר, למה לא נתן להם הקב"ה את התורה מיד בצאתם ממצרים – כי לפני שמקבלים תורה צריכים להתקדש ולהטהר. ומדוע שבע שבועות?

הלא כלה נטהרת בשבעה ימים? אומר האור החיים שהטומאה במצרים היתה כה נוראה, היו צריכים מ"ט יום כנגד מ"ט שערי טומאה שהיו. בכל יום היו יוצאים משער טומאה ובאים בשער קדושה, יוצאים משער טומאה נוסף ובאים בשער קדושה עליון יותר, עד שבאו למתן תורה והם קדושים – וטהורים.

אדם לא יכול לקבל תורה מתוך טומאה, חייב אדם לטהר את עצמו ולקדש את עצמו לפני שעוסק בתורה, לפני שבא לקבל תורה.

המעמד הגדול ביותר בהסטוריה, מעמד הר סיני, ההר בוער באש עד לב השמים – ברקים וקולות מחרידים – וכל הרקיעים נקרעים – אי אפשר לקבל תורה בלי להיות קדוש וטהור.

גם היום, בכל מועד אנחנו מקבלים את ההשפעות של אותו המועד, גם היום עלינו להתכונן במשך ארבעים ותשע יום, להטהר מכל הסיגים והטומאות ולהתקדש בכל הקדושות – עד שנהיה ראויים בחג השבועות לקבל התורה.

עם ישראל יצאו ממצרים כל יום משער טומאה – לשער קדושה והגיעו לשיא השיאים של המדרגות.

והנה מגיעים בני ישראל למעמד הר סיני, לאחר מ"ט ימים של התקדשות והטהרות, לאחר מ"ט יום שנכנסו בהם למ"ט שערי קדושה. אבל אבוי ואוי "עד שהמלך במסיבו נרדי נתן ריחו", ברום המדרגה הזו ובשיא המעלה – הנה "בוים" נפלו לחטא הנורא, חטא העגל!

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סיגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

אתכם בכל רגע

מתוך עושה אבל אם אני רוצה שיהיו לך מאה שקלים שחסרים לך - אתה תקבל אותם, לפעמים באורח פלא. מדוע? כי אני משגיח ושומר עליך, כל רגע, כל שנייה. כל מה שגיע לך, אבל בדיוק - תקבל ממני!!".

"לפני כשבועיים סיפר אברך ב'קו ההשגחה' שנאבד לו כרטיס אשראי. לא חלפו חמש דקות ומישהו התקשר לדווח לו על מציאת הכרטיס, לפי מדבקה עם שמו ומספר הטלפון שלו שהייתה דבוקה לכרטיס הישרכראט. האברך הנבוך לא הבין מהיכן הגיע מדבקה עם שמו לכרטיס האשראי שלו, עד שפישפש בכיס חליפתו וראה שמהגנן שהיה לו בכיס, נשרה המדבקה עם שמו ה...נדבקה לכרטיס האשראי!..."

"מה סיפור כזה אומר? שהקב"ה רצה שכרטיס האשראי שלו ייאבד ושהוא יתמודד, במשך חמש דקות, עם תחושות לחץ ודאגה. אבל הקב"ה רצה שבדיוק כעבור חמש דקות מישהו יתקשר להודיע לו שהכרטיס נמצא. אז איך זה יתרחש? איך המוצא יאתר כל כך בקלות את בעל הכרטיס? פשוט מאד. הקב"ה דאג שהמדבקה עם שמו תיפול מהגנן ותידבק לכרטיס האשראי!..."

--- "ותימצא ההשגחה אפילו בכליו, ביוריו, בקנקניו ובכל פרטי המציאות אשר לו, הן לרעתו והן לטובתו" (הרמ"ק ז"ל, 'שיעור קומה', ערך השגחה) ---

המשכתי ואמרתי לצעיר: "באחת הבריתות של הבנים שלי שיחיו, לא היה לי עצמי כסף לשלם את סעודת הברית. לקחתי הלוואה ושילמתי שלושת אלפים חמש מאות וחמישים שקל לבעל האולם ולמלצרים. כשבדקתי את הצ'קים שקיבלתי מהמשתתפים בשמחה, גיליתי שקיבלתי... שלושת אלפים חמש מאות וחמישים שקל. הקב"ה לא שלח לי צ'קים עם ארבעת אלפים שקל ולא של שלושת אלפים שקל, אלא דווקא את הסכום המדויק שהייתי צריך, כדי להראות לי שאני, כמו כל יהודי, מושגח ומונהג בהשגחה פרטית. יש גדולי תורה, ואפילו יהודים 'רגילים', שזוכים שבכל פעם שהם פותחים גמרא, היא נפתחת להם בדיוק בדף שהם צריכים. יש יהודים רבים שבכל פעם שהם לומדים גמרא במהלך השבוע, הם נתקלים בנושא או פסוק מפרשת השבוע. מה זה נותן? זה ממחיש להם שהקב"ה משגיח עליהם באופן פרטני, תמיד. הוא מחייך אליהם ואומר להם: "אני אתכם בכל רגע!..."

השבת".
"נו, ומה גורם לך לא להרגיש נעים בכל זה?", שאלתי.

"אני שואל אותך. לא היה עדיף לזה שהיו חסרים לו כמה שקלים לנסיעה באוטובוס והוא השיג אותם באורח פלא, שהקב"ה יתן לו רכב פרטי? לא היה עדיף לאותו אברך שחסר לו מאה שקל והם הגיעו אליו בצורה ניסית, שהקב"ה יתן לו מליון שקל, שיפתרו לו את כל הטרדות הכספיות שלו? אני לא מבין: אם תשאל את המשפחה מבני ברק, שחצי מדירתם עלתה באש ושולחן השבת נשאר, הם בודאי יגידו לך שהיה עדיף להם שרק השולחן שלהם יישרף וכל הדירה תישאר שלמה. אם כך, מהי ההתלהבות מכל הסיפורים האלה?..."

"שאנחנו מדברים על כך שכולנו מונהגים ומושגחים בהשגחה פרטית", הסברתי לו, "אין הכוונה שאנחנו מבקשים משהו והקב"ה מיד שולח לנו אותו. השי"ת שלח אותנו לכאן לתפקיד מאד מוגדר, המתאים רק לנו, והוא מעניק לנו את כל הכלים, וגם את כל הקשיים והנסיונות, בדרך להשגת המטרה לשמה באנו לעולם. יש אנשים שה' שלח אותם לעולם כדי להתמודד עם נסיון העושר, ולשם כך הוא מעשיר אותם, ויש כאלו שה' שלח אותם לעולם הזה כדי להתמודד עם נסיון העוני, ולכן הם עניים. יש משפחה שהתפקיד הרוחני שלה כעת הוא להתמודד עם חיי תורה למרות שדירתם נשרפה ויש כאלו, רחמנא ליצלן, שנבחרו להתמודד עכשיו עם מחלה, ולכן הם חולים".

"הנושא של 'השגחה פרטית' שונה לחלוטין. הכוונה היא שבכל המצב בו אנו חיים, ה' משגיח עלינו, על כל אחד ואחד מאיתנו. אנחנו לא לבד בשום מצב. לא מסתכלים עלינו בכללות, לפי סקר או לפי סטטיסטיקה כללית, אלא השי"ת נותן לכל אחד מאיתנו בדיוק מה שטוב ונצרך לנו, באותו הרגע. גם כשפרצה שריפה בבנין, הקב"ה קובע מה בדיוק צריך להישרף ומה לא, בפרטים הקטנטנים ביותר וכשדירה שלמה עולה באש, ואילו על שולחן השבת הערוך לא הגיע אפילו גרגר אחד של פיח - הקב"ה הראה לבעלי הדירה: אני אתכם. אני משגיח עליכם באופן ישיר ואני מראה לכם שאני זה שקבעתי בחכמה עליונה מה צריך להישרף ומה יינצל מהשריפה. כשחסר לאברך מאה שקל או מחיר נסיעה באוטובוס והנה הכסף מגיע אליו בצורה מיוחדת, הקב"ה מראה לו: לא, לא טוב לך לחיות בעולמי עם מליון שקל בכיס. אין זה תפקידך בעולם ללמוד תורה

צעיר אחד ממכירי היה מכור להאזנה לקוי נייעס שונים. לאחרונה שיכנעתי אותו לחדול מהמנהג המגונה הזה. "אין שום דבר חדש בתקופה האחרונה", הסברתי לו, "מה אתה שומע? על עוד פגישה חסרת משמעות בין מפלגה זו למפלגה אחרת ועל עוד אמירה של שונא חרדים זה או אחר? האם אתה יכול להצביע לי על משהו באמת חדש ששמעת בכל החודשים שחלפו מאז הבחירות? או לשם מה להקשיב בכזאת דריכות לשטויות שלא מקדמות אף אחד לשום מקום, ואפילו הם אינם בגדר חידוש של ממש?".

הצעיר הבין, אך טען שיש רגעים ביום בהם אינו מסוגל להקשיב ל'קול הלשון' או לשיחות ושיעורים, אז הוא מחפש לעצמו תעסוקה להירגע עם משהו מעניין. הצעתי לו להאזין ל'קו ההשגחה' (02/3011400) של הרב קלצקין, הפתוח להאזנה בכל הקומות הכשרות, בו מושמעים בכל יום סיפורים של יהודים, מכל הגילאים החוגים והעדויות, המספרים סיפורי 'השגחה פרטית'. "לא תמיד כל הסיפורים מסעירים. אבל זה יפה לשמוע כיצד בכל יום ישנם עשרות סיפורי השגחה פרטית. כאן אתה גם יכול לשמוע סיפורים מעניינים וגם להתחזק, שהקב"ה משגיח ושומר עלינו בכל רגע, על כולנו".

הצעיר פגש אותי השבוע ושאל אם יש לי חמש דקות פנויות. "אני מקשיב ל'קו ההשגחה', כשיש לי מעט זמן, ומאד נהנה. אבל משהו לא מרגיש לי טוב ואשמח לשמוע מה יש לך להגיד על כך".

"ובכן?" "יש סיפורים מופלאים ומיוחדים. שני ילדים מצאו מעטפה בסעודת אירוסין עם שלוש מאות דולר עליהם נרשם בכתב יד 'בסייעתא דשמיא'. אביהם זיהה מיד את כתב היד. היה זה כתב היד של אביו, סב החתן, שרשם לעצמו על המעטפה שהכל בסייעתא דשמיא ובזכות זה אותר בעל האבידה מיד. יהודים פגעו במישהו, ביקשו את סליחתו ומיד נושעו. בחור נכנס לחדר ההלבשה בחוף הים, הרים ארנק מלא בכסף וכרטיסי אשראי, עם תעודת זהות של... דוד שלו, וכן הלאה. אבל הרבה אנשים מספרים סיפורים כדוגמת זה שהרב - קו שלהם היה ריק, בכיס היה להם רק עשרים וחמישה שקלים להטעין אותו ואו, באורח פלא, הגיעו להם חמשת השקלים הנוספים. אברכים מספרים על קשיים כלכליים גדולים ועל כך שהיה חסר להם מאה שקל לקניות לשבת ובאורח פלא - המאה שקל הגיע. השבוע סיפרו על בנין מגורים שעלה באש בבני ברק, דירות שלמות נשרפו, כולל דירת קרקע שניזוקה קשה מאד, חוץ משולחן השבת, שעמד ערוך ומוכן, עם מפה צחורה וכלים נאים, ואפילו פיח לא הגיע לשולחן. הכל נשרף, חוץ משולחן

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

מה עושים עם צ'יפס בחזקת בשרי?

שאלה: כשהייתי במסעדה אמרו לי שהצ'יפס בחזקת בשרי, רציתי לדעת מה זה אומר, והאם מותר לאכול חלבי לאחר מכן?

מסופר שרב אחד שוחח עם הגאון רבי מרדכי אליהו זצוק"ל על חזקת בשרי, חייך הגאון רבי מרדכי אליהו ואמר, בגמרא בפרק "חזקת הבתים" מובאות כל מיני חזקות, אבל "חזקת חלבי, חזקת בשרי", לא שמענו.

דהיינו שהמושג חזקת בשרי וחזקת חלבי, הוא מושג חדש של דורנו. מכל מקום כשהמוכר אומר "בחזקת בשרי", או שכתוב על תעודת ההשגחה, כן, יש לזה כמה אפשרויות:

א. מלקוחים שלוקחים בהם גם שווארמה (או שאר מיני בשרי) וגם צ'יפס (או שאר מיני פרוה), וכיוצא בזה.

ב. שאוכל פרווה בושל בסיר בשרי נקי.

ג. שמן שטגנו בו שניצל עוף וכדומה (בשרי) ומטגנים בו צ'יפס (פרוה). (ויש מקומות שהשמן סגור ומחליפים אותו רק פעם בכמה ימים או בכמה שבועות, כך שגם אם באים בתחילת היום, הרי שזהו שמן שטיגנו בו אתמול בשר).

ובכן כתב מרן הבית יוסף (סימן קעג), אם אין בשר בתבשיל, אף על פי שנתבשל בקדרה שבתבשילין בה בשר לא נהגו להחמיר, ומותר לאכול "אחריו" גבינה. ע"כ. והביא אותו הרמ"א (חלק יורה דעה סי' פט ס"ג).

והקשו האחרונים, שבהמשך (סימן צה) יתבאר קולא יותר גדולה, והיינו שבמקרה שקציצות נתנו טעם בסיר ולאחר שניקו את הסיר בישלו בו פסטה, אע"פ שהפסטה קבלה מטעם הקציצות שנבלע בסיר, אף על פי כן מותר לאכול את הפסטה אפילו "עם גבינה ביחד", משום שהטעם של הקציצות שנבלע בפסטה כבר נחלש, ועדיין טעם הקציצות הבלוע מותר באכילה ולכן אין חשיבות לטעם הזה, ולפיכך מתבטל אצל הפסטה. (זהו נקרא נותן טעם בר"ט דהיתרא).

אם כן מה חידשו כאן מרן והרמ"א שהתירו לאכלם בזה אחר זה, שהרי ביחד מותר לאכול אותם, כל שכן בזה אחר זה.

יש אחרונים שפירשו, שכאן מדובר, שאפילו שנתבשל בקדרה שלא הודחה יפה ויש קצת ממשות של איסור, שבמקרה כזה אסור לאכול עם גבינה, מכל מקום כשטעם הבשר אינו מורגש, ולאחר שטיפה והדחה בין התבשיל לחלב, מותר לאכול גבינה וכדומה. ואע"פ שהמנהג שלא סומכים על בדיקת הרגשת טעם בשר לכתחילה, במקרה שלנו אפשר לסמוך לכתחילה.

ויש שכתבו שההיתר של מרן והרמ"א הוא דוקא בסיר נקי שהודח יפה, ואע"פ שהתבשיל קיבל טעם בשר ממה שנבלע בסיר מהקציצות, כיון שאינו אלא טעם חלש גם המחמירים שלא לבלע פסטה בסיר בשרי נקי לכתחילה בשביל לאכול ביחד עם גבינה, מודים שעל מנת לאכול לאחר מכן מיד גבינה, מותר.

וכתבו עוד מקרה, שכמות הפסטה היתה פי ששים יותר מהשאריות של הקציצות. ואפשר שבא להשמיע לנו שגם מצד המנהג לא החמירו בזה.

ויש שכתבו שמדובר במקרה שבשלו דבר חריף בקדרה בשרית בת יומא נקיה, שאף על פי שאסור לאכול את הדבר החריף עם גבינה, מכל מקום לאכול אחר כך גבינה מותר.

ובכן לגבי טיגון צ'יפס (ופלאפל וכדומה) בשמן, במסעדות יש ב' אפשרויות, א' שמטגנים את הצ'יפס לאחר הבשרי ונשאר שאריות מהבשרי. ב' שמשטנים את השמן שטגנו איתו בשרי ולאחר מכן מטגנים את הצ'יפס.

יש שרצו להחשיב את השמן לטעם פגום על פי מרן בשלחן ערוך (סי' קד ס"ד) שהבשר פוגם את טעם השמן, ולכן גם כאן השמן כבר פגום והוא נותן טעם פגום לצ'יפס. וכן יש שרצו לומר שנחשב לטעם שני (נ"ט בר"ט), כיון שהשניצל נתן טעם בשמן והשמן בצ'יפס.

אולם הראש"ל צ"הגר"י יוסף שליט"א העלה שאין אלו סברות מספיקות להקל, כיון שסוף סוף יש ממשות שומן של השניצל בתוך השמן, ולכן אין זה טעם שני אלא טעם ראשון וכן זה תבשיל שהתבשל עם בשר.

להלכה: אם אין בשר בתבשיל רק שנתבשל בקדרה של בשר, מותר לאכול אחריו גבינה.

ואף מותר לאכול התבשיל עם גבינה ביחד, ולספרדים מותר לעשות כן אף לכתחלה.

ואם בישלו התבשיל שאין בו בשר בקדרה של בשר שלא הודחה יפה, והיו בה שיירי בשר אם יש ששים בתבשיל ההוא כנגד הלכלוך, והלכלוך נתערב בכלל, אין צריך קינוח והדחה כלל. מכל מקום ראוי להצריך קינוח והדחת הפה ונטילת ידיים, ואז יאכל החלב מיד.

ואם אין ששים כנגד הלכלוך, צריך לשהות שעה אחת לפחות, והמחמיר לשהות שש שעות תבוא עליו ברכה.

שמן שטיגנו בו שניצל, ויש בשמן שומנים, יש להמתין ו' שעות לאכילת חלב.

אימון אישי טיפים ועצות לחיים

הרגשה רעה - זו רק פרשנות!

נסיק מסקנה חד-משמעית ונקבע כלל ברזל: רגשות שליליים שממלאים אותנו - כעס ותסכול, מרירות וייאוש, צער ועוגמת נפש, קנאה ושנאה, או פחד וחרדה וכדומה, אינם נובעים מדבר שקרה או לא קרה, אלא מהדרך שבה אנו מפרשים את מה שקרה ומהמשמעות שיש לזה בעינינו. אם נלמד לראות את הדברים בצורה אחרת, ישתנו הרגשות שלנו בהתאם.

ההנחה המקובלת בעולם המקצועי היא, שכל בעיה רגשית בכל תחום שהוא, נובעת מפרשנות לא נכונה של המציאות. אם נעמיק לחקור בניסיון להבין את הסיבה להרגשה הרעה, תגלה תמיד עיוותי חשיבה וטעויות בתפיסת המציאות ובפרשנות שאנו נותנים לה. ייתכן שמדובר בדעות קדומות לא נכונות שפיתחנו כבר בגיל צעיר (או שהסביבה חינכה אותנו להאמין בהן), וייתכן שאלו הנחות מוטעות ומסקנות מעוותות ('אם כך... אז כך...' / 'הייתי צריך... וכדומה).

אי לכך, בכל עזרה שברצוננו להגיש למי שסובל מבעיה רגשית, העבודה צריכה להיעשות בכיוון של גילוי היסוד המחשבתי שגרים לתחושה הלא טובה, ולאחר מכן יש לפעול לפירוקו וביטולו של יסוד זה.

גישה זו נקראת בפי אנשי מקצוע 'הגישה הקוגניטיבית', מפני שהיא מתמקדת בדרך שבה השכל תופס ומפרש את המציאות. באמצעות שינוי התפיסה המחשבתי, אפשר להקים מעפר דל ולהרים מאשפות אביון, לעזור לנדכאים ולשבורי לב ולשנות מקצה לקצה את הרושם שהתרחשויות שונות מותירות בנו. התנהגותו של הזולת וכל מעשיו עשויים לקבל משמעות שונה לגמרי, ולהתהפך משליליים לחיוביים (או לפחות, לשליליים הרבה פחות) רק בזכות שינוי זווית הראייה שלנו והמשמעות האחרת שניתן להם.

רגשות של כעס וחמה שפוכה יתחלפו בן-רגע לרגשות של רחמים וחמלה, כאשר נבין שהנדחק לראש השורה בבית המרקחת, בלי להמתין לתורו, הוא חולה נפש או אדם שמממהר למיטת חוליו של בנו הקטן, או אם נראה במצב שנקלענו אליו ניסיון שהעמידו לנו מן השמים או אתגר להתגבר על רגשותינו ולשלוט בכעס שהתעורר בנו. רגשות של תסכול ואכזבה יתחלפו ויאבדו עוצמתם כהרף עין כאשר נבין שלא רק אנחנו לא הצלחנו במשימה כלשהי, אלא רבים וגם טובים נכשלו בה ('ה'שמונים' שקיבלנו במבחן היה מהציונים הטובים ביותר בכיתה), או כאשר נתמקד בהפקת לקחים מכישלוננו, במקום לשקוע בהאשמה עצמית (או בהאשמת אחרים) ובטיפוח רגשות אשם חסרי כל תועלת.

רגשותינו יתחלפו מקצה לקצה כאשר נגלה שהאדם שסירב לבקשתנו, והיינו סבורים שהוא אדם רע שמזלזל בנו או אינו מפרגן לנו, היה במצוקה ביום ההוא בגלל משהו שקרה לו, ואין לו שום דבר אישי נגדנו. כאשר מדובר בהשערות - הכול ייתכן, אבל שום דבר אינו בהכרח נכון.

רבות ומגוונות הן הדרכים לבחון את צורת החשיבה שלנו ולגלות את הטעויות שאנו עושים בבואנו לפרש את המציאות שאנו רואים. סביר להניח שלא כל אחד עושה את כל הטעויות האפשריות. על כן מטבע הדברים יהיו רעיונות שנתחבר אליהם יותר, ואילו רעיונות אחרים לא ידברו כל כך אל לבנו.

ובכל זאת, מומלץ ללמוד את הנושא במלוא היקפו, כדי לפתח את היכולת לנתח את יחסי הגומלין שבין תפיסתנו הקוגניטיבית לעולמנו הרגשי, ובעקבות זאת - את היכולת לאתר את מה שמשפיע עלינו ואת מה שעלינו לעשות באופן שונה כדי שמצב רוחנו והרגשתנו ישתנו לטובה. לימוד זה יעזור לנו להתגבר על חולשותינו ועל רגשותינו הרעים, המשפילים ומחלישים אותנו.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

אל תרחוק את השעה

ה' כוח להתמודדות באם רואה הוא לנכון שכן הטוב ביותר. וכן מצינו בגמרא (ערובין מ"א ע"ב) ששלשה אינן רואים פני גיהנם, דקדוקי עניות, וחולי מעיים, ומי שיש לו נשים, ויש אומרים אף מי שיש לו אישה רעה, [וגם החולקין לגבי אישה רעה הוא מפני שמצווה לגרשה אולם גם הם מודים שאישה רעה מצילה מגיהנם].

והנה נתבונן שהמשתתף בשלשה פרטי יסורים אלו שהינם יסורים "המתמשכים" ובמה שנוגע לכללות חיי האדם, שכן האדם העיקר לו בחייו, הוא גופו, ממונו, ובני ביתו. והנה חולי מעיים זהו שפגע לו בגופו, דקדוקי עניות זהו מה שפגע לו בממונו.

אישה רעה זהו מה שפגע לו בביתו, וכל אלה המה גוני צרות המתמשכות שאין להם תרופה ופתרון מהיום למחר, ולכן בכך תלויה שלמות האדם שאם מקבלם באהבה כמבואר שם בגמרא זוכה ואינו רואה פני גיהנם. ועיין שם במהרש"א שפירש מהו שנאמר בזה: "שלשה אינם רואים פני גיהנם", אלא שהצדיקים אף הם צריכים לעבור לגן עדן בדרך גיהנם, אולם אלו שסבלו ביסורים המתמשכים הנ"ל שהזכרנו מהגמרא נפטרו אף מעונש זה של ראית פני גיהנם שאפילו צדיקים לא נפטרים ממנו.

למאמרים נוספים של דינאל אליהו גרמן בקרו באתר ישיבת אור דוד

רואים אנו שאין לדחוק את הקץ בצרה המתמשכת, שכן עצם הגלויות של עם ישראל הם צרה המתמשכת, והינה מובא בגמרא כתובות (ק"א, ע"א) שהשביענו הקדוש ברוך הוא ג' שבועות, שלא נדחוק את הקץ, ושלא נמרוד באומות, ושלא נעלה בחומה, וזה שלא נדחוק את הקץ היינו בתפילתנו כמבואר שם ברש"י, כלומר שאפילו בתפילה הוזהרנו שלא לדחוק את הקץ שכן זו צרה המתמשכת, ושלמותנו תלויה בה, ומי כאדון כל הנשמות היודע מה טוב לנו, ולכן כיון שידע הבורא תועלת הגלות הממושכת, ושההתיקון הטוב והיעיל ביותר שאי אפשר בלעדיו לתיקון כלל ישראל ולהכניס לקראת עולם התיקון, וידע שבגלל חושך הגלות ואריכותה עם ישראל יקוצו בנפשם מאורכה וסבלה, ולכן הוצרך להשביענו על כך, כי ידע הבורא שבנפשנו הדבר וכי כל פדות נפשנו ושכרנו לנצח נצחים תלוי בזה דוקא באורך הגלות.

כלומר, אכן יש להתפלל לה' על פדותנו ויציאתנו מהגלות, אולם לא שתהא התפילה על צד אחד בלבד, אלא שבמקביל נמלא "מצברים" בנפשנו, ונסכים שאם רואה הבורא לנכון להאריך גלותנו שיתן בנו כוח לקבל זאת באהבה, ולעמוד בניסיונות הגלות.

והוא גם עניין שאמרו: "כל הדוחק את השעה - השעה דוחקתו".

כלומר זה המתפלל לה' על צד אחד דווקא, דהיינו שאינו מוכן לקבל שום מצב מלבד זה אשר יחפוץ הוא בליבו, אזי דוחק הוא את השעה, והשעה כמו כן דוחקתו, לאמור לו: הנה התפללת, מדוע לא נענית... הזמן עובר... בעיתך מתמשכת... איה תפילותיך. ולכן הנכון הוא להתפלל במקביל לישועה, שיתן

תיקון הנפטרים

הידוע שכתב רבי יהודה פתיה

עושה נחת רוח גדול לנפטר

ומצילו מן הדין.

בכח התיקון לתקן את נשמת הנפטר,

להוציאו מייסוריו ולהעלותו לגן עדן.

והשוב מאד שכל אחד יעשה את התיקון לקרוביו
וזה חסד של אמת ובזכות זו הנפטר יתפלל עליו בשמים וימליץ יושר עליו.

למסירת שמות ניתן להתקשר למשרדי הישיבה 03-570-12-12